

Apák és fiúk - ifj Grezsa Ferenc

Lármásan és kitartóan folytatja kardcsörtető politizálását a Szabad Demokraták Szövetsége. Ám a maguk keltette hangzavarba újabban sok disszonáns hang vegyül. Mind többen veszik észre, hogy az SZDSZ hangadó vezetőinek antibolsevista meze alatt bizony másfajta szív dobog... „Az SZDSZ vezetői közt számos a volt doktriner kommunista, még ha az idők szavára hallgatva ma a radikális antikommunizmus báránybőre alól bégetnek is ki.” (Nyugati Magyarország, Montreal, 1989. november–december) Az ügyvivő testület tagjai közül jó páran nemrég az állampárt (igen, az MSZMP) soraiban vitézkedtek. Nem közkatonaként, hanem mint stratégák, a marxi és hasonló tanok elméleti kutatói-továbbépítői. Haraszi Miklós szülei az izraeli kommunista párt alapítói, '70 körül maoista összeesküvés vádjával állt bíróság előtt (a többiek: Csákó Mihály, ma az SZDSZ által alapított Szolidaritás szakszervezet vezetője, Hamburger Mihály, Hamburger Jenő 19-es népbiztos utóda, ma a SZER munkatársa, Dalos György, Pór György). Kis János az MTA Filozófiai Intézet párttitkára volt, '73-ban kizárták az MSZMP-ből, „túl baloldali” nézetei miatt; ezt követően az Akadémia különböző intézetei (élükön Aczél legényei) tartották el titokban és bőségesen. Tamás Gáspár Miklós édesanyja a román kommunista párt alapítója, Kolozsvárról Budapestre költözésük után az egyik legnagyobb pártnyugdíjat kapja (fia „ebből” ellenzéki); a mama dicső múltja segíti remek lakáshoz a fiút, aki szintén a Ceausescu-féle KP tagja volt. Bauer Tamás apja a Sztálin út 60-ban specialitásáról „körmös Bauer” néven volt ismert. Fia, Laki Mihály és Soós Károly Attila jelenlegi SZDSZ szakértőkkel együtt a Közgazdasági Egyetem pártalapszervezetét hívta életre. Pető Iván párt-, Tölgyessy Péter államigazgatási karrierjét váltotta „szabadra”. Mindketten az MSZMP tagjai voltak.

Bizonyára további tájékozódással a példákat lehetne folytatni, de fejezzük most be. A fenti tényeket bűnül nem róhatjuk fel. Változnak az idők, változhatnak a politikai nézetek. De ha valaki ilyen háttérrel unos-untalan a kommunista diktatúra elleni küzdelem élharcosának pózában tetszeleg (ha vannak is részérdemei), ez már több, mint visszatetsző. Ez megtévesztő politikai stratégia. Külföldön ez már széles körben ismert. Az egyik újságíró így ír erről: „Az SZDSZ intelligens, jól képzett, polgári származású elitisták gyülekezete. Esélyük arra, hogy egy kormány vezető erejét alkossák, elég csekély. Így aztán nem érdekük sem a koalíció, sem egy más összetételű, erős, működőképes kormány létrejötte. Az ő legnagyobb befolyásuk egy gyenge, a parlamentnek teljesen kiszolgáltatott, cselekvőképtelen, egyik

kormányválságból a másikba tántorgó kormány alatt valósulna meg. Jellemző álláspontjuk cinizmusára, hogy a népszavazás után azt is felajánlották, hogy a parlamenti választások után akár közvetlen szavazással is megválasztható lehessen a köztársasági elnök, ha annak jogkörét a minimálisra szorítják. Értsd: még a népnek is meg lehet engedni az elnökválasztást, mert csak egy jól öltözött köszönőembert választ.” (Nyugati Magyarország, Montreal, 1989. nov.–dec.)

Hogy mennyire igazak e sorok, jól jelzi az SZDSZ „új” jelmondata. „Aki ellenünk van, az velük van.” Nem kell különösebb lélektani érzék és ismeret, hogy megérezzük a mondat mögött meghúzódó gondolkodás sémás, kirekesztő voltát. Ez a gondolkodásmód a világot két részre osztja: „MI”-re és mindenki másra, „ŐK”-re. Kik is gondolkodtak így az elmúlt évtizedekben? A kizáráshoz-kirekesztéshez, a mindenki „más”-t egy kalap alá vonó megközelítéshez adjuk hozzá az agresszív stílust, és már meg is kapjuk ennek a politikai számtannak a magyarság számára oly keserves végeredményét, a diktatúrát. Kirekesztés + agresszió = diktatúra. Ebből pedig már elégünk van, egyszer és mindenkorra! Se vöröset, se másmilyet belőle! Az SZDSZ vezetői persze „visszavonták” e jelmondatot – ugyan a plakátok már az utcán vannak. De a visszavontat is ők találták ki! Vagy a „legprofibb” szervezet (hogy erre az általuk keltett mítoszra is utaljunk) kampánya lenne esetleges? Dehogyan. Ezt a mondatot kitalálták, jóváhagyták, kinyomtatták, terjesztették, kiragasztották. Nem kell ezt a jelszót visszavonni, hiszen „hiteles”, kifejező. Beleillik a sorba: „Aki nincs velünk, az ellenünk” (Rákosi 1950), „Aki nincs ellenünk, az velünk van” (Kádár János, 1957), „Aki ellenünk van, az velük van” (SZDSZ 1990).

Van persze más jelszava is a Szabad Demokraták Szövetségének. Azzal pedig messzemenően egyetértünk. „Döntsön a nép”. Döntsön bizony, de ne a manipulációs megtevesztés hatása alatt, hanem teljes körű tájékozódás, mérlegelés után. Erre van szüksége a nemzetnek. A kiérlelt, nem indulatokon, hanem tisztánlátáson alapuló döntés bizonyára elhallgattatja a szélsőségeket, és megerősíti a tisztességes, józan politikusokat. Tartozzanak azok az SZDSZ-hez, MDF-hez vagy bármely demokratikus párthoz.